

nes Antal angaar, krævede det jo ikke nogen Forfatningsforandring, fordi der udtrykkeligt staar i den nugældende Forfatning, at Antallet fastsættes af Kongen efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen, og efterhaanden som Arbejdet er blevet saa omfattende, som ogsaa det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) skildrede, er det ganske naturligt, at den Tid maa være inde — som sikkert har været inde allerede nu i flere Aar —, at man bør fordele Arbejdet paa flere Hænder. Det er jo efter de Principper — der i øvrigt er nedlagte i den kommunale Valglov af 1908, og de samme Principper gaar igen i det Lovforslag, som endnu ikke er vedtaget her om Købstadkommunernes Styrelse —, at man finder det rimeligt fra alle Sider, at man ikke længere kender Begrebet: Valg paa ubestemt Tid eller paa Livstid, som det populært hedder.

Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale dette Lovforslag som en nyttig lille Reform, der jo ogsaa har vundet Anerkendelse og senest blev anbefalet af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier), som talte om Bestemmelsen i § 2 med Hensyn til, hvad der skal ske ved Afgang i Funktionstiden. Jeg havde i sin Tid den Ære at være Medlem af det Fællesudvalg, hvorfra dette Forslag blev stillet, og der var man inde paa Tanken om at føre Princippet fra den kommunale Valglov med Hensyn til Suppleanter over i dette Forslag, men man gjorde det ikke, bl. a. af den Grund, at her jo er Tale om Valg, der skal gælde for 8 Aar. Og selv om man kunde tænke sig en Oprykning indenfor denne Periode, eksempelvis af en Raadmand til en Borgmesterplads, der bliver ledig, kan jo Alder, Helbred og meget andet stille sig hindrende i Vejen derfor, saaledes at Kommunalbestyrelsen ikke efter dette System kan faa den aktive Kraft, som den gerne vilde have, ind i det paagældende Embede. Disse Betragtninger har bevirket, at man mente, man kom Retfærdigheden nærmest, hvis den Gruppe, som havde foreslaaet den paagældende og i Henhold til de øvrige Regler faaet ham valgt, blev den, der udpegede hans Stedfortræder. For øvrigt er Sandsynligheden for, at Antallet af Grupper i de kommunale Forsamlinger, særlig i de større Byer, hvor Interesserne er meget forskellige, skulde blive mindre, vel ikke til Stede, efter at man har knæsat Forholdstalsvalgmaaden, ved hvilken der netop er Spillerum for forskellige Interesser og

Synspunkter. Risikoen for, at en Gruppe, som har kunnet gennemføre et saadant Valg, i Løbet af Perioden skulde forsvinde, er uendelig ringe. Som det fremgaar af de Forhandlinger, der har ført til Fremsettelsen af dette Forslag, er der jævn Enighed om, at den Form for kommunalt Styre, vi har i København, er tilfredsstillende. Det foreliggende Lovforslag er, som det ærede kongevalgte Medlem sagde, kun en lille Forbedring og ikke nogen dybtgaaende Reform. Jeg skal i Lighed med de øvrige Talere anbefale Lovforslaget.

Jørgen Berthelsen: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) talte om, at det var hans Overbevisning, at Kommunestyret i København ikke ved det her foreliggende Lovforslag vilde blive dyrere, og at det i hvert Fald vilde blive bedre, men jeg synes ikke, man i en Sag som denne kan tale om „Overbevisning“, forinden man ser Resultatet af det, der er foreslaaet, og det har vi jo ikke set endnu.

Maa jeg sige til det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier), der talte om den højtærede Ministers Anbefaling af Lovforslaget, at jeg har læst den højtærede Ministers Fremsettelsestale uden at kunne finde nogen særlig Anbefaling.

Dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der i § 3 staar: „Borgmestrenes Løn fastsættes i Vedtægten. De bliver pensionsberettigede fra Tiltrædelsen efter de i Pensionsvedtægten fastsatte Regler. Der tillægges Raadmændene et aarligt Vederlag, hvis Størrelse fastsættes i Vedtægten. De er ikke pensionsberettigede“. Denne sidste Bestemmelse kan jeg ikke rigtigt forstaa. Jeg vil ikke sige, at Raadmændene hverken bliver Fugl eller Fisk, men i hvert Fald bliver deres Stilling noget aparte. Naar de skal vælges og lønnes, eller hvad man nu vil kalde det, synes jeg ogsaa, de burde have Pension, men det er naturligvis et Forhold, som er et indre Anliggende for Københavns Kommunalbestyrelse, og som jeg ikke skal blande mig i.

For øvrigt kan jeg ikke rigtig forstaa, at de Herrer, der har talt her, og som jo alle undtagen mig er Medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation, ikke kunde tænke sig Sagen udsat til efter de ordinære Valg i Marts. Jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at Københavns Kommunalbestyrelse er den mest demokratiske kommunale Styrelse, vi har, og jeg synes